

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 208/2024-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **BPT LEASING, a.s.**, Drieňová 34, Bratislava, zastúpeného Mgr. Vladimírom Šárnikom, advokátom, Rožňavská 2, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Banská Bystrica v konaní sp. zn. 16Ek/1459/2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 1. apríla 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v exekučnom konaní, v ktorom má postavenie oprávneného. Namietal, že konanie trvá tri a pol roka a o triviálnom návrhu povinného na zastavenie exekúcie sa rozhoduje deväť mesiacov.

2. Sťažovateľ bez toho, aby k ústavnej sťažnosti priložil dôkaz o tomto inom zásahu do jeho základných práv, tvrdí, že na jeho návrh na vykonanie exekúcie zo septembra 2020 okresný súd ešte v tento mesiac poveril exekútora vykonaním exekúcie. Povinný v júni 2022 podal návrh na zastavenie exekúcie, no okresný súd v auguste 2022 oznámil, že na tento mailom podaný návrh nebude prihliadať. Povinný v apríli 2023 podal znova návrh na zastavenie exekúcie. Namietol, že exekučný titul nie je právoplatný. Exekútor tento návrh sťažovateľovi obratom doručil a sťažovateľ sa k nemu vyjadril v máji 2023. Okresný súd následne dožiadal viaceré súdy o súčinnosť (naposledy 25. júla 2023 Okresný súd Bratislava I), no až uznesením z 20. februára 2024 exekúciu zastavil. Proti tomu sťažovateľ 7. marca 2024 podal sťažnosť.

3. Sťažovateľ ústavnú sťažnosť doplnil podaním doručeným ústavnému súdu 9. apríla 2024. Zdôraznil, že z prelomového uznesenia sp. zn. III. ÚS 159/2024 vyplynula nová požiadavka

na prílohy ústavnej sťažnosti, a preto ako dôkaz navrhol z okresného súdu vyžiadať spis o namietanom exekučnom konaní. Ak by to nebolo možné, navrhol, že spis skopíruje a predloží, no následne upozornil, že to bude viesť k nárastu archivačných potrieb ústavného súdu. Zdôraznil, že bez oboznámenia sa so spisom i tak nemožno rozhodnúť o porušení ústavných práv priet'ahmi v súdnom konaní a i tak si ústavný súd bude musieť spis vyžiadať z okresného súdu. Sťažovateľ si napokon za doplnenie ústavnej sťažnosti uplatnil náhradu trov konania a uviedol, že nejde o úkon vyvolaný neprofesionalitou jeho advokáta, ale o dôsledok „náhlej a nelogickej zmeny rozhodovacej praxe“ ústavného súdu, ktorou bola nastolená nová formalistická požiadavka.

II.

4. Ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietnutá. Pri rozhodovaní v exekučnom konaní je potrebné rozlišovať medzi rozhodovaním o jednotlivých návrhoch v rámci exekučného konania. Súd nie je štátnym orgánom, ktorý vykonáva exekúciu, a jeho právomoc rozhodovať v exekučnom konaní nastáva až po splnení zákonom ustanovených podmienok. Po právoplatnom rozhodnutí okresného súdu o jednotlivom návrhu v rámci exekučného konania sa jeho ingerencia končí, až kým znovu nevznikne potreba rozhodnúť o ďalšom návrhu. Exekučný súd preto nemôže zodpovedať za potenciálne porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov spôsobené dĺžkou celého exekučného konania, ale len za dĺžku rozhodovania o jednotlivých návrhoch v rámci exekučného konania (III. ÚS 867/2016).

5. Preto neobstojí námietka sťažovateľa o tom, že exekučné konanie trvá tri a pol roka. Rozhodné je posúdenie dĺžky konania o jednotlivých návrhoch v exekučnom konaní. O návrhu sťažovateľa na vykonanie exekúcie zo septembra 2020 bolo rozhodnuté poverením exekútora ešte tento mesiac. K mailovému podaniu povinného z júna 2022 okresný súd už v auguste 2022 uviedol, že sa naň neprihliada. V týchto postupoch okresného súdu nemožno identifikovať žiadne priet'ahy.

6. O návrhu povinného z apríla 2023 okresný súd nekonal optimálne, keďže medzi jeho úkonom z júla 2023 a jeho rozhodnutím z februára 2024 uplynula doba viac ako pol roka. K tomu však treba uviesť, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (II. ÚS 57/01, I. ÚS 48/03, III. ÚS 59/05). Približne polročná nečinnosť okresného súdu o návrhu povinného na zastavenie exekúcie nedosahuje intenzitu porušenia ústavných práv sťažovateľa ako oprávneného v exekučnom konaní. Ide o bežný, nie však ústavne relevantný nedostatok v postupe okresného súdu. To, že bolo možné očakávať skoršie rozhodnutie okresného súdu, nestačí na záver o porušení ústavných práv sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. To platí o to viac, že z tvrdení sťažovateľa v ústavnej sťažnosti nevyplývajú žiadne ďalšie skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver o porušení jeho ústavných práv.

III.

7. Napokon, ústavný súd považuje za potrebné vyjadriť sa aj k doplneniu ústavnej sťažnosti. Z jeho obsahu je zrejмый nesúhlas sťažovateľa, či skôr jeho advokáta s nedávnym uznesením ústavného súdu o ústavnej sťažnosti inej sťažovateľky zastúpenej týmto advokátom. Preto bez snahy o retorznú odpoveď na sarkastický text doplnenia ústavnej sťažnosti treba zopakovať,

že pri predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde možno prijať na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť, ktorá spĺňa všetky náležitosti ustanovené zákonom o ústavnom súde a zároveň nie je zjavne daný iný dôvod na jej odmietnutie. Poskytnutie ochrany ústavnosti predpokladá splnenie všetkých zákonných podmienok konania pred ústavným súdom. Táto formálna, nie však formalistická požiadavka zákona o ústavnom súde nie je bezúčelná. Je vyjadrením nezávislého postavenia ústavného súdu a konania o ústavnej sťažnosti ako nástroja riešenia verejnoprávneho konfliktu, ktorého podstatou je porušenie ústavných práv zásahom orgánu verejnej moci. Je na sťažovateľovi, aby nielen svojimi tvrdeniami, ale aj predložením listín osvedčil porušenie ústavných práv bez toho, aby sa spoliehal, že činnosť jeho advokáta bude nahradzovaná prvkami materiálneho vedenia konania ústavným súdom.

8. Táto požiadavka je aj praktická. Ústavnému súdu bez zbytočného dožiadania dotknutých orgánov verejnej moci umožňuje dosiahnuť dostatočnú mieru osvedčenia trvania zásahu do ústavných práv. Na strane druhej to umožňuje zistiť i také skutočnosti, ktoré sťažovateľ výslovne neuviedol, no ktoré majú potenciál ovplyvniť posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti. Nepochybne užitočné a z pohľadu splnenia formálnych náležitostí ústavnej sťažnosti by bolo aj dostatočné, ak by sťažovateľ k ústavnej sťažnosti priložil iba posledné uznesenie okresného súdu. Z toho by už počas predbežného prerokovania bolo možné vyhodnotiť sťažovateľom nijak neosvedčené tvrdenia o triviálnosti rozhodovania okresného súdu či zistiť význam veci pre sťažovateľa, keď v ústavnej sťažnosti neuviedol žiadne údaje o nároku, ktorého vymoženia sa domáha v exekučnom konaní. Ústavný súd od sťažovateľa nežiada kópiu celého spisu okresného súdu alebo len formálny návrh na jeho pripojenie. Žiada o zákonom o ústavnom súde predpokladanú spoluprácu v prospech skorého a správneho vybavenia jeho ústavnej sťažnosti. Sťažovateľ, či skôr jeho advokát, však k ústavnej sťažnosti pristupuje bez toho, aby si položil otázku, čím môže prispieť k tomu, aby mu čo najskôr a v čo najlepšej kvalite bola poskytnutá ochrana ústavných práv. Namiesto konštruktívneho prístupu tak advokát sťažovateľa priebeh konania o ústavnej sťažnosti smeruje k otázkam svojej profesionality či negatívneho formalizmu ústavného súdu. Takýto prístup je však na úkor všetkých zúčastnených.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. apríla 2024

Robert Šorl
predseda senátu